

Κινηματογραφικόν ΛΕΥΚΩΜΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΑ ΩΣ ΤΗΝ ΜΑΙΗ ΓΟΥΕΣΤ

Η «ΜΟΙΡΑΙΕΣ», ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Η συναρπαστική ιστορία τῶν «μοιραίων» γυναικῶν. Ἡ πρώτη «γό-
ησες τῆς βίβλου. Τ' ἀθάνατα μοντέλλα τῶν ζωγράφων τῆς ἀνα-
γεννήσεως. Ἡ Λουκρητία Βοργία τοῦ Νότου καὶ τοῦ Βορρά. Ἡ
«μοιραίες εὐνοούμενες» τῶν Βερσαλλίων. Τὰ εἰδῶλα τοῦ κινηματο-
γράφου. Τὰ μουσικὰ τῆς ἐπιτυχίας τῶν «Βάμπ». Ὁ τύπος τῆς «μοιραίας» γυναίκας τῆς ἐποχῆς
μας, κλπ, κλπ.

Τί εἶνε ἡ «μοιραίες» γυναῖκες; Εἶνε ἡ Κίρκης ποὺ κυ-
κλοφοροῦν ἐλεύθερα στὸν κόσμον γιὰ νὰ θρῖσκουν τὰ θυ-
ματὰ τους. Ὅταν ἓνας ἀντιπρόσωπος τοῦ «ἰσχυροῦ φύλου»
συναντήσῃ μιὰ ἀπὸ αὐτὲς, χάνει τὸν ὕπνον του, τὴν ἡσυχία
του, τὸ μυαλό του, τὴν ὑγεία του καὶ τὰ λεφτὰ του. Βέ-
βαια, μιὰ γυναῖκα δὲν γεννιέται «μοιραία», ὅπως μιὰ ξαν-
θειὰ ἢ μιὰ μελαχροινή: γίνεται «μοιραία» καὶ γιὰ νὰ γίνῃ
στάνει νὰ θῆθῃ κά-
ποιος «διαφημιστής».
Ἐνας ἄνθρωπος δη-
λαδὴ, ἔμπορος, τρα-
πεζίτης ἢ ἀργόσχολος
γιὰ νὰ ἐκμυστηρευθῇ
στοὺς φίλους του τὴν
ἀπόκρυφη ζωὴ αὐτῆς
τῆς γυναίκας, τὰ θυ-
ματὰ της, τὶς κατα-
στροφές της, τὶς ἐρω-
τικὲς τραγωδίαις της.
Ἔτσι, μὲ τὸν πιὸ ἀφει-
δῆ τρόπο, φαμπρικά-
ρει τὴ «μοιραία» γυ-
ναῖκα κι' ἐκείνη τότε
ἢ δυστυχισμένη, γιὰ
τὴν ἀξιοπρέπεια τῆς
ρήμης της, βλέπει
πὼς εἶνε ὑποχρεωμέ-
νη νὰ κρατήσῃ θέ-
λοντας καὶ μὴ αὐτὸ
τὸ παράξενο παιγνίδι
σ' ὅλες τὶς εἰκοσιτέσ-
σερις ὥρες τῆς ζωῆς
της. Μιὰ «μοιραία»
δὲν μπορεῖ νὰ κοιμη-
θῇ ὅπως ἐγὼ κι' ἐ-
σεῖς. Ἐχει ἀνάγκη
ἀπὸ ἀρώματα ποὺ δη-
λητηριάζουν τὴν ἀτιμό-
σφαιρά της, ἀπὸ δέρ-
ματα «τίγρων», ἀπὸ
μετάξια καὶ ἀτλάζια,
ἀπὸ μιὰ ἀφάνταστη
πολυτέλεια. Καί, δυ-
στυχῶς, ἡ ἱστορία εἶ-
νε γεμάτη ἀπὸ «μοι-
ραίες» γυναῖκες.

Ἡ Φορναρίνα τοῦ Ραφα-
ήλ καὶ ἡ Μαίη Γουέστ.

Ἡ πρώτη ἀπ' ὅλες,
ὡς γνωστὸν, ἦταν ἡ Εὐα ποὺ μὲ τὴν ἀκατανίκητη
νοητεία της ἐξέθεσε καὶ τὸν ὄφι καὶ τὸν Ἀδὰμ κι'
ἔκανε μὲ τὶς τρέλλες της νὰ χάσῃ αὐτὸς ὁ τελευταῖ-
ος γιὰ πάντα τὸν Παράδεισον.

Ἐπιπλέον, ἡ «μοιραία» γυναῖκα, ἡ περίφημη Ἰουδήθ ποὺ προσφέρθηκε
νὰ σώσῃ τὴ χώρα της καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ
τὴν ἀμελίκτη πολιορκία τοῦ Ὀλοφέρνη. Ὅ-
ταν λοιπὸν αὐτὴ ἡ ὠραιότατη χήρα παρουσιά-
σθηκε μπροστὰ στὴ σκηνὴ τοῦ τρομεροῦ ἐχ-
θροῦ της, ἐκεῖνος ἐνοιωσε ἀμέσως γι' αὐτὴν ἑ-
κείνο ποὺ ἐμεῖς λέ-
με σήμερα κεραυνο-
βόλο ἔρωτα. Κι' ἔ-
τσι ὕστερα ἀπὸ ἓνα
πλουσιοπάροχο δεῖ-
πνο, ἡ Ἰουδήθ ἐπω-
φελήθηκε ἀπὸ τὸν ὕ-
πνον τοῦ Ὀλοφέρνη,
ποὺ εἶχε γίνῃ τυ-
φλα στὸ μεθύσι, γιὰ
νὰ τοῦ κόψῃ τὸ κε-
φάλι. Ὁ δυστυχὴς
αὐτὸς λοιπὸν ἦταν,
στὴν κυριολεξία, ὁ
πρῶτος ἄνδρας ποὺ
ἔχασε τὸ κεφάλι του
γιὰ μιὰ «μοιραία»
γυναῖκα. Ἡ Ἰου-
δήθ ὡστόσο δὲν θα-
σανίσθηκε διόλου ἀ-
πὸ τὶς τύψεις της,
γιατὶ ὅπως ξέρομε
ἔζησε μέχρι τῆς ἐκ-
πληκτικῆς ἡλικίας
τῶν 105 χρόνων!

Κατόπιν, σὲ μιὰ
πιὸ πραγματικὴ καὶ
πιὸ κοντινὴ ἐποχὴ
κάνει τὴν ἐντυπωσια-
κὴ ἐμφάνισί της ἡ
Κλεοπάτρα, ὁ τύπος
τῆς «μοιραίας» γυ-
ναίκας ποὺ ἔζησε
μαζὺ μὲ τὸ τραγικὸ
θῦμα της τὸν Μάρκο
— Ἀντώνιο μιὰ «ἀ-
παράμιλλη ζωὴ», ὁ-

ὅταν ἔπεσε στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν του, τῶν Φιλισταίων, τρά-
θηξε ἓνα σωρὸ ἀπερίγραπτα μαρτύρια...

Ἐπιπλέον, ἡ «μοιραία» γυναῖκα, ἡ περίφημη Ἰουδήθ ποὺ προσφέρθηκε
νὰ σώσῃ τὴ χώρα της καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ
τὴν ἀμελίκτη πολιορκία τοῦ Ὀλοφέρνη. Ὅ-
ταν λοιπὸν αὐτὴ ἡ ὠραιότατη χήρα παρουσιά-
σθηκε μπροστὰ στὴ σκηνὴ τοῦ τρομεροῦ ἐχ-
θροῦ της, ἐκεῖνος ἐνοιωσε ἀμέσως γι' αὐτὴν ἑ-
κείνο ποὺ ἐμεῖς λέ-
με σήμερα κεραυνο-
βόλο ἔρωτα. Κι' ἔ-
τσι ὕστερα ἀπὸ ἓνα
πλουσιοπάροχο δεῖ-
πνο, ἡ Ἰουδήθ ἐπω-
φελήθηκε ἀπὸ τὸν ὕ-
πνον τοῦ Ὀλοφέρνη,
ποὺ εἶχε γίνῃ τυ-
φλα στὸ μεθύσι, γιὰ
νὰ τοῦ κόψῃ τὸ κε-
φάλι. Ὁ δυστυχὴς
αὐτὸς λοιπὸν ἦταν,
στὴν κυριολεξία, ὁ
πρῶτος ἄνδρας ποὺ
ἔχασε τὸ κεφάλι του
γιὰ μιὰ «μοιραία»
γυναῖκα. Ἡ Ἰου-
δήθ ὡστόσο δὲν θα-
σανίσθηκε διόλου ἀ-
πὸ τὶς τύψεις της,
γιατὶ ὅπως ξέρομε
ἔζησε μέχρι τῆς ἐκ-
πληκτικῆς ἡλικίας
τῶν 105 χρόνων!

Κατόπιν, σὲ μιὰ
πιὸ πραγματικὴ καὶ
πιὸ κοντινὴ ἐποχὴ
κάνει τὴν ἐντυπωσια-
κὴ ἐμφάνισί της ἡ
Κλεοπάτρα, ὁ τύπος
τῆς «μοιραίας» γυ-
ναίκας ποὺ ἔζησε
μαζὺ μὲ τὸ τραγικὸ
θῦμα της τὸν Μάρκο
— Ἀντώνιο μιὰ «ἀ-
παράμιλλη ζωὴ», ὁ-

πως αναφέρεται στην ιστορία. Το τέλος της Κλεοπάτρας έπειτα, ή αυτοκτονία της δηλαδή με την δηλητηριώδη άσπίδα, ήταν αντίξιο της φήμης της και του γοήτρου των «μοιραίων» γυναικών.

Ας έρθουμε όμως και σε πιο κοντινές εποχές, που είχε πλουσιες από «μοιραίες» γυναίκες.

Πρώτη λοιπόν παρουσιάζεται ή ραφαηλική «Φορνάρινα» που τόσο συγκλόνισε τη μεγαλοφυΐα του μεγάλου ζωγράφου κι' έπειτα ή περίφημη «Τζιοκόντα» του Λεονάρδο ντά Βιντσι, που εγκαινίασε μια σειρά από αινιγματικά χαμόγελα προς χρήσιν των «μοιραίων γυναικών». Η «Τζιοκόντα» δηλαδή ή Μόνα Λίζα του Τζιοκόντο, που ήταν σύζυγος ενός φίλησούχου άστου της Φλωρεντίας, έγινε ο τύπος της «μοιραίας» γυναίκας που σαγηνεύει τους άνδρες με το μυστηριώδες της χαμόγελο.

Κατά την Αναγέννησι, ή πιο έκπληκτική μορφή, ή πιο σατανική «μοιραία» γυναίκα, ήταν ή τρομερή Λουκρητία Βοργία, που παντρεύτηκε σε ήλικία δώδεκα έτων κι' είχε σωστός 39 μεγάλους έρωτες στη ζωή της. Η Λουκρητία Βοργία μπορούμε να πούμε πως έδημιούργησε «σχολή», γιατί τί άλλο είχε, π. χ. ή Μεγάλη Αικατερίνη της Ρωσίας; Δεν είχε μια νεωτέρα Λουκρητία Βοργία του Βορρ; ;

Στη Γαλλία ωστόσο διαμορφώθηκε ένα άλλο είδος «μοιραίας» γυναίκας με τις «ευνουόμενες» των Βερσαλλιών. Η Πομπαδούρ, ή ντε Βαλλιέρ, ή Μαιντενόν, ή Ντυ Μπαρρύ και τόσες άλλες ήσαν ή «μοιραίες» γυναίκες της ιεωτέρας εποχής που δεν ενδιαφερόντουσαν για τον έρωτα τόσο, όσο για τη ματαιοδοξία τους και τις μυστηριώδεις μηχανορραφίες της Αύλης. Για να διατηρήσουν δε τη θέσους, χρησιμοποίησαν κάθε μέσο κι' όλες τους είχαν την αρχή της Ντυ Μπαρρύ: «Υστερ' από μένα ο κατακλυσμός!»

* * *

Όλη αυτή ή μεγάλη κληρονομία των «μοιραίων» γυναικών, στην εποχή μας, δηλαδή από το 1900 και πέρα περιήλθε στην κατοχή των γυναικών του θεάτρου κι' αργότερα, των «γοησσών» του κινηματογράφου. Στην αρχή, ή «μοιραία» γυναίκα του 20ου αιώνα είχε έναν τύπο καθαρώς ευρωπαϊκό, όπως ήταν ή Λύντα Μπρέλλι και ή Φραντζέσκα Μπερτινι.

Μά σιγά-σιγά, ή «μοιραία» γυναίκα της Ευρώπης εξαμερικανίστηκε κι' έγινε «βάμπ». Αυτό τ' όνομα το πήρε από κάτι έξωτικές νυχτερίδες που λέγονται «βαμπίρ» και που τη νύχτα ρουφούν το αίμα των θυμάτων τους. Καθώς βλέπετε λοιπόν οι Άμερικανοί αποφεύγουν τα προσχήματα κι' όταν θέλουν να πουν κάτι, το λένε καθαρά, με τραχύτητα. «Βάμπ» λοιπόν θα πη καθαρά και ξάστερα «αίματορουφήχτρα» και πρέπει κανείς να όμολογήσει ότι αυτός είναι ο καλύτερος χαρακτηρισμός της «μοιραίας» γυναίκας.

Επί δέκα όλόκληρα χρόνια, κατά την εποχή του βωβού κινηματογράφου, το ρεκόρ του «βαμπισμού» του Χόλλυγουντ το είχε ή περίφημη Τέντα Μπάρρα, που έπαιρνε τότε έναν μυθώδη μισθό: δυό χιλιάδες δολάρια την εβδομάδα. Η Τέντα Μπάρρα δεν υπέφερε κανένα διευθυντή της, έκανε ό,τι ήθελε κι' επέβαλλε πάντα τη γνώμη της. Ήταν, βλέπετε, είδωλο και κανείς δεν τολμούσε να της αντιμιλήσει, γιατί όλοι έκέρδιζαν από την έκμετάλλευσή της φήμης της. Η μανία της «βάμπ» αυτής, ή πιο παράξενη, ήταν ότι δεν άνεχόταν δίπλα της στην όθονη καμιά όμορφη γυναίκα. Φοβόταν διαρκώς ότι μια άλλη γυναίκα θα έπαιρνε τη θέση της.

Η μεγάλη επιτυχία της Τέντα Μπάρρα που δεν άργησε

ώστόσο να έκθρονισθή από την Πόλα Νέγκρι, είχε ένα μυστικό, που πρέπει να αποκαλυφθή. Η «βάμπ» αυτή έγινε είδωλο των Άμερικανιδων, από αντίδρασι προς τους «μοιραίους» Δόν Ζουάν. που σ' έλα τα φίλμ σκλάβωναν με τη γοητεία τους τις γυναίκες. Η Άμερικανίδες λοιπόν επαναστάτησαν και έκαναν είδωλο έναν θηλυκό Δόν Ζουάν, τη Τέντα Μπάρρα. Η εύτυχής διάδοχός της, ή Πόλα Νέγκρι, απέκτησε κι' αυτή τη φήμη μεγάλης «μοιραίας» γυναίκας, γιατί «έκανε κινηματογράφο» και στη ζωή της. Με άλλα λόγια, ή πιο συναρπαστικό φίλμ της Πόλα Νέγκρι είναι ή έρωτική ζωή της. Το αισθηματικό ρωμάντσο της με τον Ροδόλφο Βαλεντίνο, το έρωτικό της σκάνδαλο με τον ζωγράφο Μπερτραν Μάσσεσ, ή συζυγικές της περιπέτειες με τον πρίγκηπα Μιντιβάνι, το ειδύλλιο της κατόπιν με τον Σαρλό, καθώς κι' ένα σωρό άλλα έρωτικά σκάνδαλα, είναι υποθέτουμε σκεκτά για το «ένεργητικό» μιας μοντέρνας «μοιραίας» γυναίκας.

Μά κι' αυτό το είδωλο έπρεπε να γκρεμιστή, για να ύψωθή ένα άλλο, διαφορετικού τύπου και πρωτότυπης γοητείας. Κι' έτσι μεσουράνησε ο «άστερας» της Κλάρα Μπού.

Η Κλάρα Μπού ήταν ο τύπος της «βάμπ» που έκανε

σκόνη τις καρδιές, όπως έλεγον οι Άμερικανοί. Είπε ή πρώτη «μοιραία» γυναίκα με «σέξ-άππήλ». Γι' αυτήν ακριβώς δημιουργήθηκε αυτός ο νεολογισμός. Μά δεν είχε μόνο «σέξ-άππήλ» ή Κλάρα Μπού, είχε και το «ίτ». Τι είναι τώρα αυτό το «ίτ»; Κάτι που όταν το έχει μια γυναίκα, ξεχωρίζει άμέσως από τις άλλες, ακόμα κι' αν βρίσκεται ανάμεσα σε χίλιες, όμοιές της στην όμορφη. Το «ίτ» είναι ένα είδος δαιμονικής δυνάμεως, ένα είδος ήλεκτρικού ρεύματος που συγκλονίζει άμέσως τους άνδρες. Είναι διάχυτο στη ματιά, στο χαμόγελο, στη φωνή, σ' όλοκληρο το σώμα. Μια γυναίκα με το «ίτ» που μπορεί ν' αναστατώσει το σύμπαν!

Η Κλάρα Μπού ωστόσο δεν ήξερε να χρησιμοποιήσει μ' έναν επιδέξιο τρόπο αυτό το «ίτ» της. Κι' έτσι παρασύρθηκε σε τρέλλες και σε σκάνδαλα που δεν άργησαν να προκαλέσουν την αγανάκτησι της κοινής γνώμης. Η τρελλή Κλάρα τότε αντί να συνέλθη και να φρονιμέψη λιγάκι, περιφρόνησε αυτή τη δυσφορία και έσυρε στα δικαστήρια τη γραμματέα της, για κάποιες αδιάκριτες αποκαλύψεις της τελευταίας. Η δίκη όμως, όπως ήταν επόμενο, της έδωσε τη χαριστική βολή κι' έτσι ή Κλάρα Μπού έξεωρήθηκε ως ανάξια από τον Όλυμπο του Χόλλυγουντ.

Επειτα, όταν ξεχάσθηκαν τα σκάνδαλά της και θέλησε να ξαναγυρίσει στον κινηματογράφο, βρήκε στη θέση της δυό άλλες «μοιραίες» γυναίκες: τη Γκρέτα Γκάρμπο και τη Μάρλεν Ντήτριχ.

* * *

Η Γκάρμπο είναι ένας τέλειος τύπος μοντέρνας «μοιραίας» γυναίκας: ο πιο επικίνδυνος. Κι' ο λόγος είναι ότι δεν είναι διόλου ανώριμος. Η Γκρέτα Γκάρμπο είναι μια διαρκής απειλή. Δεν έχει δημιουργήσει θύματα, δεν έχει προκαλέσει καταστροφές και τραγωδίες όχι γιατί δεν μπορεί, αλλά γιατί δεν το θέλησε. Κι' αυτό είναι το μεγάλο μυστικό της επιτυχίας της. Όλος ο κόσμος ξέρει ότι αν ή Γκρέτα Γκάρμπο έγκαταλείψει τη σιωπή και τη μοναξιά της και θελήσει να ζήσει όπως όλες ή άλλες «μοιραίες» γυναίκες, το «ίσχυρό φύλο» θα περάσει μια πολύ άσχημη εποχή: αυτοκτονίες, κράχ στο χρηματιστήριο, έρωτικά δράματα, καταστροφές...

Η Εύα και ή Κλάρα Μπού

Ἡ Μάρλεν Ντὴντριχ ἀντιθέτως εἶνε ἡ «μοιραία» γυναῖκα πού ἀντιπροσωπεύει ὅλες τὶς μεγάλες τυχодиώκτριες ἀπὸ τῆς Μάτα Χάρι ὡς τὴν ὠραία Ὅτερό. Ὡστόσο ἡ ζωὴ τῆς παρουσιάζει τοῦτο τὸ παράδοξο: ἡ Μάρλεν Ντὴντριχ εἶνε ὑπόδειγμα μητέρας! Γι' αὐτὸ ἄλλωστε εἶνε πολὺ κατώτερη ἀπὸ τὴν Γκρέτα Γκάρμπο, γιατί αὐτὸς ὁ συνδυασμὸς τῆς «μοιραίας» καὶ τῆς μητέρας εἶνε ἀπὸ τοὺς πιὸ ψεύτικους, τοὺς πιὸ τεχνητούς.

Ὑστερα λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἀδυσώπητη καὶ ἀπάνθρωπη Γκρέτα Γκάρμπο, ἔχομε ἕνα ὀλόκληρο «ἀστερισμὸ» ἀπὸ μικρὲς «μοιραίες» γυναῖκες, σύμφωνα μὲ τὰ διάφορα γούστα τοῦ κοινού. Μία ἀπὸ τὶς πιὸ αὐθεντικὲς εἶνε ἀναμφιβόλως ἡ Μπριγκίττε Χέλμ, ὁ τύπος τῆς Ἀντινέας, μὲ μιὰ ἀγνή καὶ διαμονικὴ συγχρόνως ὠμορφιά. Ἡ Μπριγκίττε Χέλμ εἶνε ἕνας παράδοξος συνδυασμὸς ἀγγέλου καὶ διαβόλου. Γι' αὐτὴν ἔξασκεῖ ἄλλωστε μιὰ τελείως ἰδιαίτερη γοητεία, ἰδίως ἀπὸ εὐρωπαϊκὸ κοινὸ τοῦ κινηματογράφου.

Ὁ ἀμερικανικὸς τύπος τῆς εἶνε ἡ Τζίν Χάρλοου μὲ τὰ «πλατινένια μαλλιά». Καθὼς βλέπετε, ἡ Τζίν Χάρλοου ἐπλούτισε τὴν ὠμορφιά τῆς «μοιραίας» γυναῖκας μὲ μιὰ νέα γοητεία. Ἡ ζωὴ τῶρα τῆς «γοήσεως» αὐτῆς εἶνε μιὰ περιπέτεια μὲ τρεῖς φάσεις: γάμος σὲ ἡλικία 17 χρόνων καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα διαζύγιο, γάμος μὲ τὸν κινηματογραφικὸν διευθυντὴ Πῶλ Μπέρν, αὐτοκτονία τοῦ τελευταίου, φυλάκιση τῆς Τζίν Χάρλοου μὲ τὴν κατηγορία ὅτι δολοφόνησε τὸ σύζυγό τῆς, συνταρακτικὴ δίκη, ἀπόδειξις τῆς αὐτοκτονίας, ἀπελευθέρωσις, γάμος μὲ τὸν ὀπερατὴρ Ρόσσοι κι' ἀμέσως πάλι διαζύγιο.

Τέλος, ὕστερ' ἀπὸ τὴν Λίλιαν Χάρβεϋ, πού εἶχε μιὰ ἐποχὴ θριάμβου μὲ τὴν αἰθερία γοητεία τῆς, φθάσαμε στὸν τύπο τῆς «μοιραίας» γυναῖκας τῆς ἐποχῆς, τὸν ὁποῖον ἐνσαρκῶνει μὲ τὸν πιὸ ἀξιοθαύμαστο τρόπο ἡ Ἀμερικανίδα «γοήστριά» Μαίη Γουέστ. Ἡ ξανθειὰ αὐτῆ «θάμπ» ἔμεινε ἀρκετὸ καιρὸ στὸ περιθώριο, γιατί θάραινε πάντως τῆς ἡσυχίας τῆς Γκάρμπο καὶ τῆς Ντὴντριχ. Σήμερα ὅμως ἡ Μαίη Γουέστ παρουσιάζεται ὡς μιὰ «μοιραία» γυναῖκα πρώτου μεγέθους. Εἶνε ἡ πιὸ συγχρονισμένη ἀπ' ὅλες τὶς «γοήστριες» τῆς θόδου καὶ βρίσκειται πιὸ κοντὰ στὴν πραγματικότητά τῆς στιγμῆς

μῆς περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη. Ἡ Μαίη Γουέστ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα, τὰ παραδοξότερα καὶ τὰ πιὸ ἐκπληκτικὰ ἄνθη τοῦ συγχρόνου ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ.

Τί χαρακτηρίζει σήμερα τὴ ζωὴ τῆς Ἀμερικῆς; Ἐνας καλῶς ἐννοούμενος οικονομικὸς τυχодиωκτισμὸς, μιὰ ὑπερβολικὴ λατρεία τῆς ἀτομικότητος. «Ὁ καθένας γιὰ τὸν ἑαυτό του», αὐτὸ εἶνε τὸ δόγμα κάθε Ἀμερικανοῦ. Ἐνας καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ διακήρυξε μὲ περισσὴ ἀφέλεια: «Ὅλοι οἱ Ἀμερικανοὶ πρέπει νὰ γίνουν ἑκατομμυριῶχοι!»... Ἔ, λοιπὸν, ἡ Μαίη Γουέστ εἶνε μέσα στὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς τῆς. Ἐπῆγε στὸ Χόλλυγουντ, ὄχι γιὰ νὰ δοξασθῆ, ὄχι γιὰ νὰ ριχθῆ σὲ τρελλὰς ἐρωτικὲς περιπέτειες, ἀλλὰ γιὰ νὰ κερδίξῃ ἕνα ἑκατομμύριο τὸ χρόνο. Ἡ ἴδια ἄλλωστε τὸ δήλωσε κυνικώτατα:

— Μὴ μοῦ μιλάτε γιὰ ἔρωτα! Δὲν ἔχει καμμιά θέσι στὴ ζωὴ μου! Ἐκεῖνο πού μ' ἐνδιαφέρει εἶνε νὰ κερδίξω κάθε χρόνο ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια!»

Γιὰ τοὺς σημερινούς Ἀμερικανούς αὐτὴ ἡ φιλοδοξία εἶνε ἡ πιὸ ἀξιολάτρευτη κ' ἡ πιὸ ἐπιθυμητὴ ἀπ' ὅλες: συνεπῶς εἶνε μιὰ «μοιραία»!

Μὰ γιὰ νὰ γίνῃ «μοιραία» μιὰ γυναῖκα, δὲν ἀρκεῖ μόνο νὰ ἔχη μιὰ ἐκπληκτικὴ ὠμορφιά. Ἐτσι κάθε ὠμορφὴ γυναῖκα θὰ ἦταν λίγο ἢ πολὺ «μοιραία». Πρέπει λοιπὸν νὰ ἔχη κι' ἕνα «θεῖο» δῶρο. Ἡ Κλεοπάτρα γιὰ νὰ γοητεῖ τοὺς Ρωμαίους Κασσάρους μιλοῦσε δέκα γλῶσσες. Ἡ Σαλώμη ἦταν ἀπαράμιλλη χορεύτρια. Ἡ Ἰουδήθ ἔπαιζε ἄρπα μὲ μιὰ ἐκπληκτικὴ τέχνη. Κι' ὅλες ἡ νεώτερες «μοιραίες» γυναῖκες τῆς ἐποχῆς μας, ἀπὸ τὴν Φραντζέσκα Μπερτίνι ὡς τὴν Μαίη Γουέστ δὲν εἶνε μόνο ὠραίες γυναῖκες, ἀλλὰ κι' ἀπαράμιλλοι καλλιτέχνιδες τοῦ κινηματογράφου. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ χάρισμα εἶνε τὸ μεγάλο μυστικὸ τοῦ θριάμβου τους καὶ τῆς ἐκπληκτικῆς ἐπιτυχίας τους σ' ὄλο τὸν κόσμο.

* * *

Ἀπὸ τὶς πιὸ ἀκατανύκτες ἐπίσης γοητεῖες μιᾶς γυναῖκας εἶνε καὶ ἡ πνευματικὴ τῆς ὑπεροχὴ.

Τὸ πνεῦμα, τὸ θεῖον πνεῦμα, εἶνε ἐκεῖνο πού τρελλαίνει, πού ἐπιβάλλεται.

Ἦταν ὠραία ἡ Νινὸν νιέ Λανκλό. Ἀλλὰ ἦταν καὶ πνευματώδης. Καὶ γι' αὐτὸ τὴν ἐλάτρευαν πιὸ πολὺ.

Μιὰ μέρα ρώτησαν ἕναν ἀπὸ τοὺς φανατικούς θαυμαστάς τῆς:

— Μὰ γιατί τὴν ἀγαπᾶς τόσο; Ὑπάρχουν κι' ἄλλες ὠραίες γυναῖκες.

— Ναι, ὑπάρχουν, ἀπάντησε ἐκεῖνος. Ὑπάρχουν ὠραίες γυναῖκες πολλὲς, ἀλλὰ γυναῖκες πνευματώδεις ἐλάχιστες.

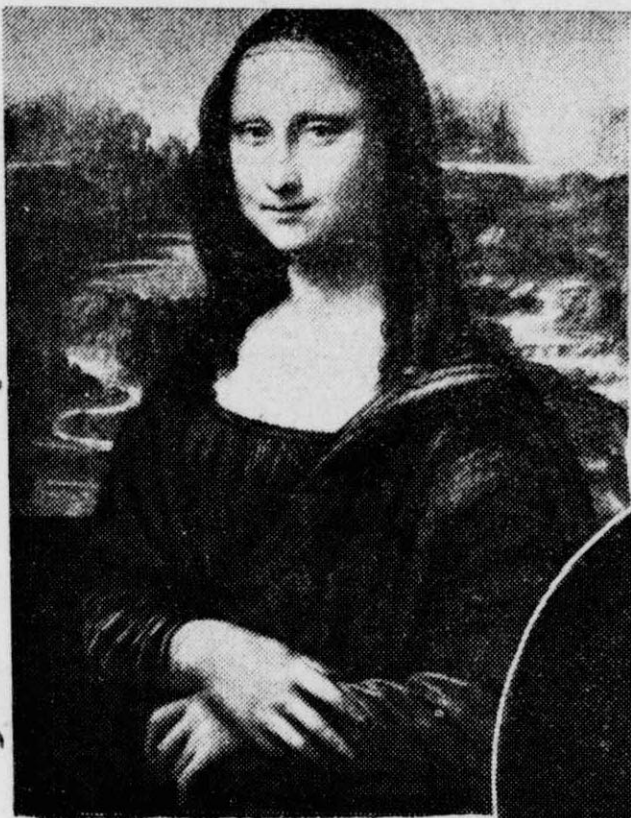
«Μοιραία» γυναῖκα μπορεῖ νὰ εἶνε καὶ μιὰ ἄσχημη ἢ σχεδὸν ἄσχημη. Ὅταν ἔχη πνεῦμα, τὸ πνεῦμα τῆς καλύπτει τὶς ἐλλείψεις τῆς μὲ τὸ φεγγοβόλημά τῆς.

Θέλετε λοιπὸν νὰ εἰσθε «μοιραίες»; Φροντῆστε ν' ἀποκτήσετε τὸ ὄπλο πού χρειάζεται γιὰ νὰ πληγώνετε κάθε ἀνδρική καρδιά:

Τὴν ὠμορφιά ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ὑγεία καὶ ἕνα ὁποιοδήποτε αὐτοῦ.

Αὐτὴ εἶνε ἡ συμβουλή μου, συμβουλή θγαλμένη ἀπὸ τὴν πείρα τῆς ζωῆς, ἀπὸ τὴν στενὴ γνωριμία τοῦ ὠραίου φύλου.

ΦΛΟΥΣΤΟ ΜΑΡΤΙΝΙ

Ἡ Τζοκόντα καὶ ἡ Γκρέτα Γκάρμπο.

